

ZAKON

O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA O IZMENAMA I DOPUNAMA MEĐUNARODNE KONVENCIJE O UPROŠĆAVANJU I USKLAĐIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA

Član 1.

Potvrđuje se Protokol o izmenama i dopunama Međunarodne konvencije o uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka, sačinjen 26. juna 1999. godine u Briselu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Protokola o izmenama i dopunama Međunarodne konvencije o uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

**„PROTOCOL OF AMENDMENT TO THE INTERNATIONAL
CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF
CUSTOMS PROCEDURES**

(done at Brussels on 26 th June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonization of Customs procedures (done at Kyoto on 18th May 1973 and entered into force on 25 th September 1974), hereinafter "the Convention", established under the auspices of the Customs Co-operation Council, hereinafter "the Council",

CONSIDERING that to achieve the aims of:

- eliminating divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges;
- meeting the needs of international trade and the Customs for facilitation, simplification and harmonization of Customs procedures and practices;
- ensuring appropriate standards of Customs control; and
- enabling the Customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention:

- must provide that the core principles for such simplification and harmonization are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention;
- must provide the Customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods; and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

ARTICLE 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

ARTICLE 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the Specific Annexes contained in Appendix III hereto.

ARTICLE 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by:
 - (a) signing it without reservation of ratification;
 - (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) acceding to it.
2. This Protocol shall be open until 30 th June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.

3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after forty Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.
4. After forty Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

ARTICLE 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the Specific Annexes or Chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary General of the Council of such acceptance and of the Recommended Practices in respect of which it enters reservations.

ARTICLE 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

ARTICLE 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its Appendices shall supersede the Convention.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

ARTICLE 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26 th June 1999.

ARTICLE 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

APPENDIX I

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES (as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the Customs Co-operation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonizing Customs procedures and practices and by fostering international co-operation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of Customs control,

RECOGNIZING that such simplification and harmonization can be accomplished by applying, in particular, the following principles:

- the implementation of programmes aimed at continuously modernizing Customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of Customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding Customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- co-operation wherever appropriate with other national authorities, other Customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Customs Co-operation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows:

CHAPTER I Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

- A. "**Standard**" means a provision the implementation of which is recognized as necessary for the achievement of harmonization and simplification of Customs procedures and practices;
- B. "**Transitional Standard**" means a Standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;

- C. "**Recommended Practice**" means a provision in a Specific Annex which is recognized as constituting progress towards the harmonization and the simplification of Customs procedures and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;
- D. "**National legislation**" means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;
- E. "**General Annex**" means the set of provisions applicable to all the Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- F. "**Specific Annex**" means a set of provisions applicable to one or more Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- G. "**Guidelines**" means a set of explanations of the provisions of the General Annex, Specific Annexes and Chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;
- H. "**Permanent Technical Committee**" means the Permanent Technical Committee of the Council;
- I. "**Council**" means the Organization set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- J. "**Customs or Economic Union**" means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II SCOPE AND STRUCTURE

Article 2 Scope of the Convention

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonization of Customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices in the Annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to Customs control.

Article 4 Structure of the Convention

- 1. The Convention comprises a Body, a General Annex and Specific Annexes.
- 2. The General Annex and each Specific Annex to this Convention consist, in principle, of Chapters which subdivide an Annex and comprise:
 - A. definitions; and

- B. Standards, some of which in the General Annex are Transitional Standards.
- 3. Each Specific Annex also contains Recommended Practices.
- 4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any Specific Annex(es) or Chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex(es) or Chapter(s).

CHAPTER III MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Article 6 Management Committee

- 1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
- 2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
- 3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organization shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such Observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
- 4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organizations to attend the sessions of the Management Committee as observers.
- 5. The Management Committee:
 - A. shall recommend to the Contracting Parties:
 - I. amendments to the Body of this Convention;
 - II. amendments to the General Annex, the Specific Annexes and Chapters therein and the incorporation of new Chapters to the General Annex; and
 - III. the incorporation of new Specific Annexes and new Chapters to Specific Annexes;
 - B. may decide to amend Recommended Practices or to incorporate new Recommended Practices to Specific Annexes or Chapters therein in accordance with Article 16;
 - C. shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13, paragraph 4;
 - D. shall review and update the Guidelines;
 - E. shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;
 - F. shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.

6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council proposals under paragraph 5 (a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the Agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.
7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary General of the Council shall circulate the invitation and the draft Agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.
8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5 (a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.
9. Where Article 8, paragraph 5 of this Convention applies, the Customs or Economic Unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.
10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.
11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each Specific Annex and each Chapter of a Specific Annex.

- A. Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the Body and General Annex of the Convention.
- B. As regards matters concerning a Specific Annex or Chapter of a Specific Annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that Specific Annex or Chapter therein shall have the right to vote.
- C. Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new Specific Annexes or new Chapters of a Specific Annex.

CHAPTER IV

CONTRACTING PARTY

Article 8

Ratification of the Convention

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialized agencies may become a Contracting Party to this Convention:
 - A. by signing it without reservation of ratification;
 - B. by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - C. by acceding to it.

2. This Convention shall be open until 30th June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.
3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the Specific Annexes or Chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more Specific Annexes or Chapters therein.
4. Contracting Parties accepting any new Specific Annex or any new Chapter of a Specific Annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.
5. (a) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such Customs or Economic Union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such Customs or Economic Union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.
(b) A Customs or Economic Union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the Members of such a Union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the Members of such a Union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Standards contained in that Specific Annex or Chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Recommended Practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those Recommended Practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Article 10 **Application of the Convention**

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.
2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a Customs or Economic Union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary General of the Council the territories which form the Customs or Economic Union, and these territories are to be taken as a single territory.

Article 12

Acceptance of the provisions and reservations

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.
2. A Contracting Party may accept one or more of the Specific Annexes or one or more of the Chapters therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Standards therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Recommended Practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the Recommended Practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the Recommended Practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.
3. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the Recommended Practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Article 13

Implementation of the provisions

1. Each Contracting Party shall implement the Standards in the General Annex and in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.
2. Each Contracting Party shall implement the Transitional Standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.
3. Each Contracting Party shall implement the Recommended Practices in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Specific Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those Recommended Practices.
4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.
(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of

extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Article 14 Settlement of disputes

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.
2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.
3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Article 15 Amendments to the Convention

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6, paragraph 5 (a) (i) and (ii) shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.
2. Amendments to the Body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of twelve months from the date of communication of such amendments.
3. Any recommended amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless:
 - A. there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a Specific Annex or Chapter, by a Contracting Party bound by that Specific Annex or Chapter; or
 - B. a Contracting Party informs the Secretary General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.
4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of eighteen months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.
5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3 (a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.
6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates:
 - A. the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified

before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;

- B. the date of expiry of the eighteen-month period referred to in paragraph 4 of this Article.
7. Any amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.
8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. The Secretary General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any Recommended Practice or to incorporate new Recommended Practices to any Specific Annex or Chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the Secretary General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new Recommended Practice so decided upon shall be communicated by the Secretary General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.
2. Any amendment or incorporation of new Recommended Practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary General of the Council. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new Recommended Practices shall be deemed to have accepted those amendments or new Recommended Practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Article 17 Duration of accession

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.
3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Specific Annexes or Chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.
5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V FINAL PROVISIONS

Article 18 Entry into force of the Convention

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.
2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.
3. Any Specific Annex or Chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that Specific Annex or that Chapter.
4. After any Specific Annex or Chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that Specific Annex or Chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No Specific Annex or Chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Article 19 Depositary of the Convention

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The depositary shall:
 - A. receive and keep custody of the original texts of this Convention;
 - B. prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary General of the United Nations;
 - C. receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;
 - D. examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;
 - E. notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary General of the United Nations of:
 - signatures, ratifications, accessions and acceptances of Annexes and Chapters under Article 8 of this Convention;
 - new Chapters of the General Annex and new Specific Annexes or Chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention;
 - the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each Specific Annex or Chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention;
 - notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention;

- withdrawals of acceptances of Annexes/Chapters by Contracting Parties;
 - denunciations under Article 17 of this Convention; and
 - any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.
3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Article 20
Registration and authentic texts

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention. Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

APPENDIX II

GENERAL ANNEX

GENERAL ANNEX

TABLE OF CONTENTS

CHAPTER 1 GENERAL PRINCIPLES

CHAPTER 2 DEFINITIONS

CHAPTER 3 CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

CHAPTER 4 DUTIES AND TAXES

- A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**
- B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**
- C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES**

CHAPTER 5 SECURITY

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

CHAPTER 7 APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

CHAPTER 8 RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

CHAPTER 9 INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

- A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION**
- B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE**
- C. DECISIONS AND RULINGS**

CHAPTER 10 APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

- A. RIGHT OF APPEAL**
- B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL**
- C. CONSIDERATION OF APPEAL**

CHAPTER 1 GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The Definitions, Standards and Transitional Standards in this Annex shall apply to Customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the Specific Annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the Specific Annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The Customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase co-operation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

CHAPTER 2 DEFINITIONS

For the purposes of the Annexes to this Convention:

E1./ F23.

“appeal” means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the Customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;

E2./ F19.

“assessment of duties and taxes” means the determination of the amount of duties and taxes payable;

E3./ F4.

“audit-based control” means measures by which the Customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;

E4./ F15.

“checking the Goods declaration” means the action taken by the Customs to satisfy themselves that the Goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfil the prescribed conditions;

E5./ F9.

“clearance” means the accomplishment of the Customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another Customs procedure;

E6./ F10.

“Customs” means the Government Service which is responsible for the administration of Customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;

E7./ F3.

“Customs control” means measures applied by the Customs to ensure compliance with Customs law;

E8./ F11.

“Customs duties” means the duties laid down in the Customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the Customs territory;

E9./ F16.

“Customs formalities” means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the Customs in order to comply with the Customs law;

E10./ F18.

“Customs law” means the statutory and regulatory provisions relating to the importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the Customs, and any regulations made by the Customs under their statutory powers;

E11./ F2.

"Customs office" means the Customs administrative unit competent for the performance of Customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;

E12./ F25.

"Customs territory" means the territory in which the Customs law of a Contracting Party applies;

E13./ F6.

"decision" means the individual act by which the Customs decide upon a matter relating to Customs law;

E14./ F7.

"declarant" means any person who makes a Goods declaration or in whose name such a declaration is made;

E15./ F5.

"due date" means the date when payment of duties and taxes is due;

E16./ F12.

"duties and taxes" means import duties and taxes and/or export duties and taxes;

E17./ F27.

"examination of goods" means the physical inspection of goods by the Customs to satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the Goods declaration;

E18./ F13.

"export duties and taxes" means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E19./ F8.

"Goods declaration" means a statement made in the manner prescribed by the Customs, by which the persons concerned indicate the Customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the Customs require for its application;

E20./ F14.

"import duties and taxes" means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E21./ F1.

"mutual administrative assistance" means actions of a Customs administration on behalf of or in collaboration with another Customs administration for the proper application of Customs law and for the prevention, investigation and repression of Customs offences;

E22./ F21.

“omission” means the failure to act or give a decision required of the Customs by Customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;

E23./ F22.

“person” means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires;

E24./ F20.

“release of goods” means the action by the Customs to permit goods undergoing clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;

E25./ F24.

“repayment” means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;

E26./ F17.

“security” means that which ensures to the satisfaction of the Customs that an obligation to the Customs will be fulfilled. Security is described as “general” when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;

E27./ F26.

“third party” means any person who deals directly with the Customs, for and on behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

CHAPTER 3

CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent Customs offices

3.1. Standard

The Customs shall designate the Customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a Customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from Customs offices. Any expenses chargeable by the Customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where Customs offices are located at a common border crossing, the Customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional Standard

At common border crossings, the Customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional Standard

Where the Customs intend to establish a new Customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, co-operate with the neighbouring Customs to establish a juxtaposed Customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the Customs for the accuracy of the particulars given in the Goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the Goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the Customs:

- a. to inspect the goods; and
- b. to draw samples.

3.10. Standard

The Customs shall not require a separate Goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under Customs supervision, provided that such samples are included in the Goods declaration concerning the relevant consignment.

The Goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. Standard

The contents of the Goods declaration shall be prescribed by the Customs. The paper format of the Goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated Customs clearance processes, the format of the electronically lodged Goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Co-operation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The Customs shall limit the data required in the Goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of Customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the Customs, the declarant does not have all the information required to make the Goods declaration, a provisional or incomplete Goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the Customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the Customs register a provisional or incomplete Goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct Goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The Customs shall require the lodgement of the original Goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the Goods declaration

3.16. Standard

In support of the Goods declaration the Customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of Customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the Goods declaration for reasons deemed valid by the Customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodgement of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The Customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the Goods declaration.

Lodgement, registration and checking of the Goods declaration

3.20. Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration at any designated Customs office.

3.21. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The Goods declaration shall be lodged during the hours designated by the Customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the Goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the Goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the Goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the Goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the Customs cannot register the Goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the Goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration if a request is received after checking of the Goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the Customs.

3.29. Transitional Standard

The declarant shall be allowed to withdraw the Goods declaration and apply for another Customs procedure, provided that the request to do so is made to the Customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the Customs.

3.30. Standard

Checking the Goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the Goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the Goods declaration, the Customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with Customs law.

Special procedures for authorized persons

3.32. Transitional Standard

For authorized persons who meet criteria specified by the Customs, including having an appropriate record of compliance with Customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the Customs shall provide for:

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final Goods declaration;
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorized by the Customs; and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as:
- allowing a single Goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person;
- use of the authorized persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other Customs requirements;
- allowing the lodgement of the Goods declaration by means of an entry in the records of the authorized person to be supported subsequently by a supplementary Goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the Customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the Goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the Customs accept are urgently required.

3.35. Transitional Standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the Customs also schedules an examination, the Customs shall ensure that the inspections are co-ordinated and, if possible, carried out at the same time.

(b) Presence of the declarant at examination of goods

3.36. Standard

The Customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the Customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

(c) Sampling by the Customs

3.38. Standard

Samples shall be taken only where deemed necessary by the Customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The Customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the Customs have examined them or decided not to examine them, provided that :

- no offence has been found;
- the import or export licence or any other documents required have been acquired;
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired; and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the Customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the Customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the Customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the Customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another Customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof:

- when, at his request, such goods are abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned;

- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or force majeure, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the Customs;
- on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the Customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional Standard

When the Customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

CHAPTER 4 DUTIES AND TAXES

A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the Goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least ten days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the Customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional Standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the Customs find that errors in the Goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the Customs shall not collect or recover that amount.

B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.15. Standard

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least fourteen days.

C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions:

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time;

- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the reexportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the Revenue.

4.20. Transitional Standard

Where permission is given by the Customs for goods originally declared for a Customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another Customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the Customs that the overcharge is a result of an error on the part of the Customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

CHAPTER 5 SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The Customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the Customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the Customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the Customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a Customs procedure will be fulfilled, the Customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the Customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the Customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the Customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to Customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the Customs law.

6.3. Standard

In the application of Customs control, the Customs shall use risk management.

6.4. Standard

The Customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The Customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The Customs shall seek to co-operate with other Customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance Customs control.

6.8. Standard

The Customs shall seek to co-operate with the trade and seek to conclude Memoranda of Understanding to enhance Customs control.

6.9. Transitional Standard

The Customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance Customs control.

6.10. Standard

The Customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on Customs operations to ensure compliance with Customs requirements.

CHAPTER 7

APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The Customs shall apply information technology to support Customs operations, where it is cost-effective and efficient for the Customs and for the trade. The Customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the Customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for:

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements;
- electronic as well as paper-based authentication methods;
- the right of the Customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other Customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

CHAPTER 8

RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the Customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the Customs and shall lay down the liability of third parties to the Customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The Customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those Customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the Customs.

8.5. Standard

The Customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The Customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The Customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

CHAPTER 9

INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION

9.1. Standard

The Customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to Customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in Customs law, administrative arrangements or requirements, the Customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional Standard

The Customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE

9.4. Standard

At the request of the interested person, the Customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to Customs law.

9.5. Standard

The Customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the Customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the Customs or third parties unless such disclosure is required or authorized by national legislation.

9.7. Standard

When the Customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. DECISIONS AND RULINGS

9.8. Standard

At the written request of the person concerned, the Customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The Customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the Customs have all the information they deem necessary.

CHAPTER 10 APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. RIGHT OF APPEAL

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in Customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the Customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the Customs shall be given, after having made a request to the Customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the Customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the Customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL

10.7. Standard

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgement of an appeal against a decision of the Customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the Customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgement of such evidence.

C. CONSIDERATION OF APPEAL

10.10. Standard

The Customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the Customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the Customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the Customs appeal against the ruling.

**PROTOKOL O IZMENAMA I DOPUNAMA
MEĐUNARODNE KONVENCIJE O UPROŠĆAVANJU I
USKLAĐIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA**
(sačinjen 26. juna 1999. godine u Briselu)

Strane ugovornice Međunarodne konvencije o uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka (sačinjena 18. maja 1973. godine u Kjotu i stupila na snagu 25. septembra 1974. godine), u daljem tekstu "Konvencija", koja je sačinjena pod pokroviteljstvom Saveta za carinsku saradnju, u daljem tekstu "Savet";

Imajući u vidu da za dole navedene ciljeve:

- otklanjanje razlika između carinskih postupaka i prakse koje strane ugovornice primenjuju, a koje mogu naneti štetu međunarodnoj trgovini i drugim oblicima međunarodne razmene;
- zadovoljenje potreba međunarodne trgovine i carine za olakšavanje, uprošćavanje i usklađivanje carinskih postupaka i prakse;
- obezbeđenje odgovarajućih standarda carinske kontrole i
- pružanje mogućnosti carinskim organima da reaguju na važnije izmene u poslovnim i administrativnim metodama i tehnikama,

Konvencija mora da se izmeni i dopuni;

smatrajući, takođe, da izmenjena i dopunjena Konvencija mora da:

- obezbedi da osnovni principi takvog uprošćavanja i usklađivanja budu obavezujući za strane ugovornice izmenjene i dopunjene Konvencije;
- obezbedi carinskim organima efikasne postupke uz odgovarajuće i efektivne metode kontrole;
- omogući dostizanje visokog nivoa uprošćenosti i usklađenosti carinskih postupaka i prakse, što je jedan od osnovnih ciljeva Saveta, i na taj način bitno doprinese olakšanju međunarodne trgovine,

saglasile su se o sledećem:

Član 1.

Izmene i dopune preambule i članova Konvencije date su u dodatku I uz ovaj protokol.

Član 2.

Prilozi uz Konvenciju zamenjuju se Opštim prilogom, koji je dat u dodatku II uz ovaj protokol i specifičnim prilozima, datim u dodatku III uz ovaj protokol.

Član 3.

1. Svaka strana ugovornica Konvencije ima pravo da prihvati obaveze iz ovog protokola, uključujući i iz dodataka I i II uz njega, putem:
 - (a) potpisivanja Protokola bez rezerve ratifikovanja,
 - (b) deponovanja instrumenata o ratifikaciji nakon potpisivanja Protokola koji podleže ratifikaciji ili
 - (c) pristupanja Protokolu.
2. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje stranama ugovornicama Konvencije do 30. juna 2000. godine u sedištu Saveta u Briselu. Nakon toga će biti otvoren za njihovo pristupanje.

3. Ovaj protokol, uključujući i dodatke I i II uz njega, stupa na snagu tri meseca nakon što 40 strana ugovornica potpiše ovaj protokol bez rezerve ratifikovanja ili deponuju instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.

4. Nakon što 40 strana ugovornica izrazi saglasnost da, u skladu sa stavom 1., preuzimaju obaveze iz ovog protokola, svaka druga strana ugovornica Konvencije može da usvoji izmene i dopune Konvencije samo ukoliko postane strana ovog protokola. Za tu stranu ugovornicu ovaj protokol stupa na snagu u roku od tri meseca nakon što ona potpiše Protokol bez rezerve ratifikovanja ili deponuje instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.

Član 4.

Svaka strana ugovornica može, prilikom prihvatanja obaveza iz Protokola, da usvoji neki od specifičnih priloga ili neku od njegovih glava, navedenih u dodatku III uz ovaj protokol i da obavesti generalnog sekretara Saveta o prihvatanju, kao i o preporučenoj praksi na koju stavlja rezervu.

Član 5.

Posle stupanja na snagu ovog protokola, generalni sekretar Saveta neće prihvati nikakve instrumente o ratifikaciji ili pristupanju Konvenciji.

Član 6.

Ovaj protokol i njegovi dodaci u potpunosti zamenjuju Konvenciju u odnosima između strana ugovornica.

Član 7.

Depozitar ovog protokola je generalni sekretar Saveta, koji će obavljati funkcije koje se navode u članu 19. dodatka I uz ovaj protokol.

Član 8.

Za strane ugovornice Konvencije, ovaj protokol je otvoren za potpisivanje od 26. juna 1999. godine u sedištu Saveta u Briselu.

Član 9.

U skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, ovaj protokol i njegovi dodaci biće registrovani u Sekretarijatu Ujedinjenih nacija na zahtev generalnog sekretara Saveta.

U potvrdu čega su dole potpisani, koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno 26. juna 1999. godine u Briselu, na engleskom jeziku i na francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako verodostojna, u jednom originalu, koji se deponuje kod generalnog sekretara Saveta, a koji će overene kopije dostaviti svim subjektima navedenim u stavu 1. člana 8. dodatka I uz ovaj protokol.

DODATAK I

MEĐUNARODNA KONVENCIJA O UPROŠĆAVANJU I USKLAĐIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA (izmenjena i dopunjena)

PREAMBULA

Strane ugovornice ove konvencije, koja je sačinjena pod pokroviteljstvom Saveta za carinsku saradnju;

u cilju otklanjanja razlika u carinskim postupcima i praksi između strana ugovornica, koje mogu da nanesu štetu međunarodnoj trgovini i drugim oblicima međunarodne razmene;

u želji da, uprošćavanjem i usklađivanjem carinskih postupaka i prakse, kao i unapređenjem međunarodne saradnje, efikasno doprinesu razvoju takve trgovine i razmene;

ocenjujući da se značajne prednosti, koje proističu iz olakšica u međunarodnoj trgovini, mogu ostvariti bez štete po odgovarajuće propise carinske kontrole;

priznajući da takvo uprošćavanje i usklađivanje može da se ostvari naročito primenom sledećih principa:

- primena programa za stalno unapređenje i povećanje efikasnosti carinskih postupaka i praksi;
- primena carinskih postupaka i praksi na predvidiv, dosledan i transparentan način;
- pružanje zainteresovanim stranama svih neophodnih informacija u vezi sa carinskim zakonima, propisima, administrativnim smernicama, postupcima i praksama;
- usvajanje savremenih metoda rada, kao što su kontrola na osnovu upravljanja rizikom i putem revizije i najpraktičnije korišćenje informacione tehnologije;
- saradnja, kad god je to moguće, sa drugim nacionalnim organima, drugim carinskim administracijama i trgovinskim zajednicama;
- primena odgovarajućih međunarodnih standarda;
- obezbeđivanje neometanog pristupa zainteresovanim stranama u procesima upravne i sudske revizije;

ubeđene da će jedan međunarodni instrument, koji je zasnovan na gore navedenim ciljevima i principima, za koje su se strane ugovornice obavezale da će poštovati, pružiti visok stepen uprošćavanja i usklađivanja carinskih postupaka i praksi, što je jedan od osnovnih ciljeva Saveta za carinsku saradnju, i da će na taj način doprineti olakšavanju međunarodne trgovine,

saglasile su se o sledećem:

GLAVA I

Definicije

Član 1.

U smislu ove konvencije:

A. "**standard**" je odredba, čija se primena smatra neophodnom za postizanje usklađenosti i uprošćenosti carinskih postupaka i praksi;

B. "**standard sa prelaznim rokom**" je standard Opštег priloga, za koji je dozvoljen duži rok za početak primene;

- C. "**preporučena praksa**" je neka odredba Specifičnog priloga koja pomaže da se postigne usklađenost i pojednostavljenost carinskih postupaka i praksi i čija je šira primena poželjna;
- D. "**nacionalno zakonodavstvo**" su zakonodavni, normativno-pravni i drugi akti nadležnih organa strane ugovornice, koji se primenjuju na teritoriji te strane ugovornice, uključujući i međunarodne ugovore koji su na snazi u toj strani ugovornici;
- E. "**Opšti prilog**" je niz odredaba, koje se primenjuju na sve carinske postupke i prakse, na koje se ova konvencija odnosi;
- F. "**Specifični prilog**" je niz odredaba koje se primenjuju na jedan ili više carinskih postupaka i praksi, na koje se odnosi ova konvencija;
- G. "**smernice**" su niz objašnjenja odredaba iz Opštег priloga, specifičnih priloga i njihovih glava, u kojima je navedeno nekoliko mogućnosti primene standarda, standarda sa prelaznim rokom i preporučenih praksi i, naročito, koji opisuju najbolje prakse i primere koji se preporučuju radi većih olakšica;
- H. "**Stalni tehnički komitet**" je Stalni tehnički komitet Saveta;
- I. "**Savet**" je organizacija ustanovljena na osnovu Konvencije o stvaranju Saveta za carinsku saradnju koja je sačinjena u Briselu 15. decembra 1950. godine;
- J. "**carinska ili ekonomска unija**" je unija koju su osnovale i u čijem sastavu su države, koja ima nadležnost da donosi svoje propise u vezi sa pitanjima koja su propisana ovom konvencijom, a koji su obavezujući za te države, i ima ovlašćenje da, u skladu sa svojim unutrašnjim postupcima, donosi odluku o potpisivanju, ratifikaciji ili pristupanju ovoj konvenciji.

GLAVA II

OBLAST PRIMENE I SADRŽAJ KONVENCIJE

Član 2.

Oblast primene Konvencije

Svaka strana ugovornica se obavezuje da će raditi na uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka i da će se u tom cilju, a u skladu sa odredbama ove konvencije, pridržavati standarda, standarda sa prelaznim rokom i preporučene prakse, koji su navedeni u prilozima uz ovu konvenciju. Međutim, stranu ugovornicu ništa ne sprečava u tome da odobri olakšice veće od onih koje su predviđene ovom konvencijom, a svakoj strani ugovornici se preporučuje da u meri u kojoj je to moguće odobri veće olakšice.

Član 3.

Odredbe ove konvencije ne isključuju primenu zabrana ili ograničenja koja proističu iz nacionalnog zakonodavstva, a odnose se na robu koja podleže carinskoj kontroli.

Član 4.

Sadržaj Konvencije

1. Konvencija se sastoji od osnovnog teksta, Opštег priloga i specifičnih priloga.
2. Opšti prilog i svaki specifičan prilog uz ovu konvenciju sastoji se, u načelu od glava, na koje se deli odgovarajući prilog, i koje se sastoje od:
 - A. definicija i
 - B. standarda, od kojih su neki u Opštem prilogu, standardi sa prelaznim rokom.

3. Svaki specifičan prilog sadrži i preporučene prakse.
4. Uz svaki prilog nalaze se smernice, koje nisu obavezujuće za strane ugovornice.

Član 5.

Za potrebe ove konvencije, svaki specifičan prilog (prilozi) ili svaka njegova glava (glave) koji obavezuju stranu ugovornicu, smatraju se sastavnim delovima ove konvencije i svako pozivanje na Konvenciju u vezi sa tom stranom ugovornicom smatra se ujedno i pozivanje na taj prilog (priloge) ili glavu (glave).

GLAVA III

UPRAVLJANJE SPROVOĐENJEM KONVENCIJE

Član 6.

Komitet za upravljanje

1. U cilju razmatranja sprovođenja Konvencije, svih mera za njeno jedinstveno tumačenje i primenu, kao i predloženih izmena i dopuna, ustanoviće se Komitet za upravljanje.
2. Članovi Komiteta za upravljanje biće strane ugovornice.
3. Nadležna administracija svakog subjekta koji, u skladu sa članom 8. ove konvencije, ima pravo da postane strana ugovornica Konvencije, ili bilo koje članice Svetske trgovinske organizacije, ima pravo da prisustvuje zasedanjima Komiteta za upravljanje, kao posmatrač. Odlukom Saveta odrediće se status i prava takvih posmatrača. Gore navedena prava ne mogu se ostvariti pre nego što odluka stupi na snagu.
4. Komitet za upravljanje može da pozove predstavnike međunarodnih vladinih i nevladinih organizacija da prisustvuju zasedanjima Komiteta za upravljanje, u svojstvu posmatrača.
5. Komitet za upravljanje:
 - A. preporučuje stranama ugovornicama:
 - I izmene i dopune osnovnog teksta ove konvencije;
 - II izmene i dopune Opštog priloga, specifičnih priloga i njihovih glava, kao i unošenje novih glava u Opšti prilog i
 - III unošenje novih specifičnih priloga, kao i novih glava u specifične priloge;
 - B. može da doneše odluku o izmeni i dopuni preporučenih praksi ili o unošenju novih preporučenih praksi u specifične priloge ili njihove glave, u skladu sa članom 16. ove konvencije;
 - C. razmatra primenu odredaba ove konvencije, u skladu sa članom 13. stav 4. ove konvencije;
 - D. vrši reviziju i ažurira tekst smernica;
 - E. razmatra sva druga pitanja od značaja za ovu konvenciju;
 - F. obaveštava Stalni tehnički komitet i Savet o svojim odlukama.
6. Nadležne administracije strana ugovornica dostavljaju generalnom sekretaru Saveta predloge koji se odnose na stav 5(a), (b), (c) i (d) ovog člana, uz navođenje razloga za to, zajedno sa zahtevom da se isti uvrste u dnevni red zasedanja Komiteta za

upravljanje. Generalni sekretar Saveta obaveštava o predlozima nadležne administracije strana ugovornica i posmatrače navedene u st. 2, 3. i 4. ovog člana.

7. Komitet za upravljanje se sastaje najmanje jednom godišnje. Komitet svake godine bira predsednika i potpredsednika. Generalni sekretar Saveta dostavlja nadležnim administracijama strana ugovornica i posmatračima, navedenim u st. 2, 3. i 4. ovog člana, poziv za učestvovanje u zasedanju i nacrt dnevног reda, najkasnije šest nedelja pre zasedanja Komiteta za upravljanje.
8. Ako odluka ne može da se doneše konsenzusom, o pitanjima koja su predmet razmatranja Komiteta za upravljanje, odluciće se glasanjem prisutnih strana ugovornica. Za donošenje odluka po pitanjima predviđenim stavom 5 (a), (b) i (c) ovog člana, potrebna je dvotrećinska većina učesnika zasedanja sa pravom glasa. Za ostala pitanja odluke Komiteta za upravljanje se donose većinom glasova.
9. Kada se primenjuju odredbe člana 8. stav 5. ove konvencije, carinske ili ekonomске unije, koje su strane ugovornice, imaju prilikom glasanja samo broj glasova koji je jednak ukupnom broju glasova koji je dodeljen njihovim članicama koje su strane ugovornice.
10. Pre završetka zasedanja Komitet za upravljanje usvaja izveštaj. Izveštaj se dostavlja Savetu i svim stranama ugovornicama, kao i posmatračima, navedenim u st. 2, 3. i 4.
11. Ako ovim članom nisu predviđene odgovarajuće odredbe, primeniće se Poslovnik o radu Saveta, osim ako Komitet za upravljanje ne odluči na drugi način.

Član 7.

U Komitetu za upravljanje, odvojeno će se glasati za svaki specifičan prilog i za svaku glavu specifičnog priloga.

- A. Svaka strana ugovornica ima pravo da glasa o pitanjima koja se odnose na tumačenje, primenu ili na izmene i dopune osnovnog teksta i Opштег priloga Konvencije.
- B. O pitanjima koja se odnose na specifičan prilog ili na glavu tog specifičnog priloga, koji su već na snazi, pravo da glasaju imaju samo one strane ugovornice koje su usvojile taj specifičan prilog ili njegovu glavu;
- C. Svaka strana ugovornica ima pravo da glasa u vezi nacrta novih specifičnih priloga ili novih glava jednog specifičnog priloga.

GLAVA IV

STRANE UGOVORNICE

Član 8.

Ratifikovanje Konvencije

1. Svaka članica Saveta i svaka članica Ujedinjenih nacija ili članica njenih specijalizovanih agencija može da postane strana ugovornica u ovoj konvenciji putem:
 - A. potpisivanja Konvencije bez rezerve ratifikovanja;
 - B. deponovanja instrumenta o ratifikaciji nakon potpisivanja Konvencije koja podleže ratifikaciji; ili
 - C. pristupanja Konvenciji.

2. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje članicama navedenim u stavu 1. ovog člana, do 30. juna 1974. godine u sedištu Saveta u Briselu. Nakon toga će biti otvorena za njihovo pristupanje Konvenciji.
3. Svaka strana ugovornica naznačiće prilikom potpisivanja, ratifikovanja, ili pristupanja ovoj konvenciji koji od specifičnih priloga ili koju od njegovih glava koje prihvata. Ona može naknadno da obavesti depozitara da prihvata još jedan ili više specifičnih priloga ili njegovih glava.
4. Strane ugovornice koje usvoje neki novi specifičan prilog ili novu glavu nekog specifičnog priloga, obavestite o tome depozitara saglasno stavu 3. ovog člana.
5. (a) Svaka carinska ili ekonomski unija može da postane strana ugovornica ove konvencije u skladu sa st. 1, 2. i 3. ovog člana. Takva carinska ili ekonomski unija obavestite depozitara o svojim ovlašćenjima u odnosu na pitanja koja se uređuju ovom konvencijom. Takva carinska ili ekonomski unija obavestite, takođe, depozitara i o svakoj suštinskoj izmeni okvira svojih ovlašćenja.
(b) Carinska ili ekonomski unija, koja je strana ugovornica ove konvencije, u vezi sa pitanjima koja su u njenoj nadležnosti, prihvata u svoje ime prava i postaje obavezna u onoj meri u kojoj Konvencija pruža prava i nalaže obaveze članicama takve unije, koje su strane ugovornice ove konvencije. U tom slučaju članice takve unije nemaju pravo da individualno koriste ta prava, uključujući i pravo glasa.

Član 9.

1. Svaka strana ugovornica koja ratifikuje ovu konvenciju ili joj pristupi, prihvata obaveze koje proističu iz izmena i dopuna ove konvencije, uključujući i Opštег priloga, a koje su stupile na snagu na dan kada je ta strana ugovornica deponovala instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.
2. Svaka strana ugovornica koja prihvati jedan specifičan prilog ili njegovu glavu, prihvata obaveze koje proističu iz izmena i dopuna standarda koji se nalaze u tom specifičnom prilogu ili njegovoj glavi, a koje su stupile na snagu na dan kada je strana ugovornica obavestila depozitara o njihovom prihvatanju. Svaka strana ugovornica koja prihvati jedan specifičan prilog ili njegovu glavu, prihvata i obaveze koje proističu iz svake izmene i dopune preporučene prakse sadržane u tom specifičnom prilogu ili njegovoj glavi, a koje su stupile na snagu na dan kada je strana ugovornica obavestila depozitara o njihovom prihvatanju, osim ako nije stavila rezervu na jednu ili ili više preporučenih praksi, u skladu sa članom 12. ove konvencije.

Član 10.

Primena Konvencije

1. Svaka strana ugovornica može, u vreme potpisivanja ove konvencije bez rezerve ratifikovanja ili deponovanja instrumenata o ratifikaciji ili pristupanju, ili u svako vreme posle toga, izjaviti putem pismenog obaveštenja upućenog depozitaru da ovu konvenciju proširuje na sve ili na pojedine teritorije za čije je međunarodne odnose ona odgovorna. Takvo obaveštenje stupa na snagu tri meseca od dana kada depozitar primi obaveštenje. Ova konvencija se, međutim, neće primenjivati na teritorijama naznačenim u obaveštenju, sve dok konvencija ne stupi na snagu za tu stranu ugovornicu.
2. Svaka strana ugovornica koja je dostavila obaveštenje u skladu sa stavom 1. ovog člana, da proširuje ovu konvenciju na svaku teritoriju za čije je međunarodne odnose ona odgovorna, može, u skladu sa postupkom iz člana 19. ove konvencije, da obavesti depozitara da se Konvencija neće više primenjivati na teritoriji o kojoj je reč.

Član 11.

U svrhe primene ove konvencije, carinska ili ekonomska unija koja je strana ugovornica, obavestice generalnog sekretara Saveta o teritorijama koje su u sastavu te carinske ili ekonomske unije i te teritorije će se smatrati jednom jedinstvenom teritorijom.

Član 12.

Prihvatanje odredaba i stavljanje rezervi

1. Opšti prilog je obavezujući za sve strane ugovornice.
2. Strana ugovornica može da prihvati jedan ili više specifičnih priloga ili jednu ili više njegovih glava. Strana ugovornica koja prihvati neki specifičan prilog ili njegovu glavu (glave) smatra se da je preuzeala obavezu za primenu svih standarda koji su u njoj sadržani. Strana ugovornica koja prihvati jedan specifičan prilog ili njegovu glavu (glave) smatra se da je preuzeala obavezu za primenu svih preporučenih praksa koje su sadržane u njemu, osim ukoliko u vreme prihvatanja ili u bilo koje vreme posle prihvatanja ne obavesti depozitara o preporučenoj praksi (preporučenim praksama) na koju stavlja rezervu, navodeći postojeće razlike između odredaba svojih nacionalnih propisa i odredaba preporučene prakse (preporučenih praksa). Svaka strana ugovornica koja je stavila rezerve može iste da povuče, u celini ili delimično, u bilo koje vreme, obaveštavajući depozitara i naznačavajući datum od kada to povlačenje stupa na snagu.
3. Svaka strana ugovornica koju obaveže neki od specifičnih priloga ili njegova glava (glave), preispitaće mogućnost da povuče neku rezervu koju je, u skladu sa stavom 2. ovog člana, stavila na preporučene prakse, i o rezultatima te revizije obavestice generalnog sekretara Saveta na kraju svakog trogodišnjeg perioda, koji počinje da teče od dana kada je za tu stranu ugovornicu Konvencija stupila na snagu, uz navođenje odredaba svog nacionalnog zakonodavstva koje su, po njenom mišljenju, u suprotnosti sa povlačenjem rezervi.

Član 13.

Primena odredaba

1. Svaka strana ugovornica primeniće standarde iz Opšteg priloga i iz specifičnog(specifičnih) priloga ili iz njegove(ih) glave(a) koje je prihvatile, u roku od 36 meseci posle stupanja na snagu za tu stranu ugovornicu tog priloga (tih priloga) ili glave (glava).
2. Svaka strana ugovornica primeniće standarde sa prelaznim rokom iz Opšteg priloga u roku od 60 meseci od dana kada je Opšti prilog stupio na snagu za tu stranu ugovornicu.
3. Svaka strana ugovornica primeniće preporučene prakse iz specifičnog(ih) priloga ili njegove(ih) glave(a), koje je prihvatile, u roku od 36 meseci posle stupanja na snagu tog specifičnog(ih) priloga i njegove(ih) glave(glava) za tu stranu ugovornicu, osim ukoliko nije stavila rezerve na jednu ili više preporučenih praksi.
4. (a) U slučaju da rokovi predviđeni odredbama st. 1. ili 2. ovog člana, nisu dovoljni da strana ugovornica počne sa primenom Opšteg priloga, ta strana ugovornica može, pre isteka roka koji ja naveden u st. 1. i 2. ovog člana, da zatraži od Komiteta za upravljanje produženje roka. U zahtevu za produženje roka strana ugovornica navodi za koju odredbu (odredbe) Opšteg priloga traži produženje, kao i razloge za to.
(b) U izuzetnim okolnostima, Komitet za upravljanje može da odobri produženje roka. U odluci Komiteta za upravljanje kojom se odobrava produženje roka mora da se navede koje su to izuzetne okolnosti zbog kojih je odluka doneta, a produženi rok, u

svakom slučaju, ne može da bude duži od jedne godine. Po isteku produženog roka, strana ugovornica će obavestiti depozitara o primeni odredaba za koje je produženje bilo odobreno.

Član 14.

Rešavanje sporova

1. Svaki spor između dve ili više strana ugovornica u vezi sa tumačenjem ili primenom ove konvencije rešava se, po mogućnosti, putem međusobnih pregovora.
2. Svaki spor koji se ne reši putem pregovora, strane ugovornice u sporu iznose pred Komitet za upravljanje, koji razmatra spor i daje preporuke za njegovo rešavanje.
3. Strane ugovornice u sporu mogu unapred da se saglase da će preporuke Komiteta za upravljanje prihvati kao obavezujuće.

Član 15.

Izmene i dopune Konvencije

1. Generalni sekretar Saveta dostavlja svim stranama ugovornicama, kao i onim članicama Saveta, koje nisu strane ugovornice, tekst svake izmene i dopune, koju je Komitet za upravljanje, u skladu sa članom 6. stav 5. tačka (a)(i) i (ii), preporučio stranama ugovornicama.
2. Izmene i dopune osnovnog teksta Konvencije stupaju na snagu za sve strane ugovornice dvanaest meseci pošto su strane ugovornice, koje su prisustvovalе zasedanju Komiteta za upravljanje, na kome su izmene i dopune preporučene, deponovale instrumente o prihvatanju, pod uslovom da u roku od dvanaest meseci od datuma kada su izmene i dopune dostavljene, ni jedna strana ugovornica ne podnese prigovor.
3. Preporučena izmena i dopuna Opšteg priloga ili specifičnih priloga ili njihovih glava, smatra se prihvaćenom po isteku šest meseci od dana kada je preporučena izmena i dopuna dostavljena stranama ugovornicama, pod uslovom da:
 - A. ni jedna strana ugovornica ne podnese prigovor, ili u slučaju nekog specifičnog priloga ili glave, ni jedna strana ugovornica koju taj specifičan prilog ili glava obavezuje, ne podnese prigovor;
 - B. ni jedna strana ugovornica ne obavesti generalnog sekretara Saveta da ima namjeru da prihvati preporučenu izmenu i dopunu, ali da još nisu ispunjeni neophodni uslovi za prihvatanje takve izmene i dopune.
4. Ako jedna strana ugovornica dostavi generalnom sekretaru Saveta obaveštenje u skladu sa stavom 3(b) ovog člana, ona može, pre nego što obavesti generalnog sekretara Saveta o prihvatanju preporučene izmene i dopune, da, u roku od osamnaest meseci neposredno posle isteka šestomesečnog perioda navedenog u stavu 3. ovog člana, podnese prigovor na tu izmenu i dopunu.
5. Ako je prigovor na preporučenu izmenu i dopunu dat u skladu sa rokovima navedenim u st. 3(a) ili 4. ovog člana, smatra se da izmena i dopuna nije prihvaćena i neće imati dejstvo.
6. Ako je bilo koja strana ugovornica dostavila obaveštenje u skladu sa stavom 3(b) ovog člana, smatraće se da je izmena i dopuna prihvaćena jednog od sledeća dva datuma koji prvi nastupa:
 - A. od datuma kada su sve strane ugovornice, koje su dostavile takvo obaveštenje, obavestile generalnog sekretara Saveta o prihvatanju preporučene izmene i

- dopune, pod uslovom da se, ukoliko su sva obaveštenja o prihvatanju dostavljena pre isteka šestomesečnog perioda navedenog u stavu 3. ovog člana, taj datum uzima kao datum isteka navedenog šestomesečnog perioda;
- B. od datuma isteka osamnaestomesečnog perioda naznačenog u stavu 4. ovog člana.
 - 7. Svaka izmena i dopuna Opštег priloga ili specifičnih priloga ili njegovih glava koja se smatra prihvaćenom stupa na snagu šest meseci od dana prihvatanja, ili ako je u preporučenoj izmeni i dopuni određen drugi rok, po isteku tog roka, računajući od datuma kada je ta izmena i dopuna prihvaćena.
 - 8. Generalni sekretar Saveta u što kraćem roku obaveštava strane ugovornice u ovoj konvenciji o svakom prigovoru na preporučenu izmenu i dopunu koji je dat u skladu sa stavom 3(a) i svakom obaveštenju primljenom u skladu sa stavom 3(b) ovog člana. Generalni sekretar Saveta zatim obaveštava strane ugovornice o tome da li jedna ili više strana ugovornica, koje su dostavile takvo obaveštenje, stavljaju prigovor na preporučenu izmenu i dopunu ili je prihvataju.

Član 16.

- 1. Nezavisno od postupka o izmenama i dopunama koji je propisan u članu 15. ove konvencije, Komitet za upravljanje može, u skladu sa članom 6. ove konvencije, doneti odluku o izmenama i dopunama svake preporučene prakse ili o uvođenju nove preporučene prakse u svakom specifičnom prilogu ili njegovoј glavi. Generalni sekretar Saveta poziva svaku stranu ugovornicu da učestvuјe u večanjima Komiteta za upravljanje. Tekst svake izmene i dopune ili nove preporučene prakse, o kojoj je na taj način odlučeno, generalni sekretar Saveta dostavlja stranama ugovornicama i onim članicama Saveta koje nisu strane ugovornice u ovoj konvenciji.
- 2. Izmene i dopune ili uvedene nove preporučene prakse, donete na osnovu stava 1. ovog člana, stupaju na snagu šest meseci od dana kada ih generalni sekretar Saveta dostavi. Svaka strana ugovornica koju obavezuje neki specifičan prilog ili njegova glava koji podležu takvim izmenama, smatra se da je prihvatile te izmene i dopune ili uvedene nove preporučene prakse, ako nije stavila rezervu shodno postupku iz člana 12. ove konvencije.

Član 17.

Rok važnosti

- 1. Ova konvencija je zaključena na neodređeno vreme, međutim svaka strana ugovornica može da, u skladu sa članom 18. ove konvencije, otkaže Konvenciju u bilo koje vreme nakon njenog stupanja na snagu.
- 2. Obaveštenje o otkazivanju se dostavlja u pisanom obliku i deponuje se kod depozitara.
- 3. Otkazivanje stupa na snagu šest meseci od dana kada depozitar primi instrumente o otkazivanju.
- 4. Odredbe iz st. 2. i 3. ovog člana primenjuju se i u pogledu specifičnih priloga ili njihovih glava, a svaka strana ugovornica može u bilo koje vreme posle njihovog stupanja na snagu da povuče odluku o njihovom prihvatanju.
- 5. Svaka strana ugovornica koja povuče odluku o prihvatanju Opštег priloga, smatra se da otkazuje Konvenciju. U tom slučaju, primenjuju se i odredbe st. 2. i 3. ovog člana.

GLAVA V

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 18.

Stupanje na snagu Konvencije

1. Ova konvencija stupa na snagu tri meseca od dana kada pet subjekata od onih koji su navedeni u st. 1. i 5. člana 8. ove konvencije potpiše Konvenciju bez rezerve ratifikovanja ili deponuju instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.
2. Za svaku stranu ugovornicu ova konvencija stupa na snagu tri meseca od dana kada je postala strana ugovornica u skladu sa odredbama člana 8.
3. Svaki specifičan prilog uz ovu konvenciju ili njegova glava stupaju na snagu tri meseca nakon prihvatanja tog specifičnog priloga ili te glave od strane pet strana ugovornica.
4. Pošto neki specifičan prilog ili njegova glava stupa na snagu u skladu sa odredbama stava 3. ovog člana, taj specifičan prilog ili njegova glava stupaju na snagu za svaku stranu ugovornicu tri meseca od dana kada je ta strana ugovornica obavestila o svom prihvatanju. Međutim, ni jedan specifičan prilog ili njegova glava neće stupiti na snagu za stranu ugovornicu sve dok ova konvencija ne stupa na snagu za tu stranu ugovornicu.

Član 19.

Depozitar Konvencije

1. Ova konvencija, svi potpisi, sa ili bez rezerve ratifikovanja, i svi instrumenti o ratifikaciji ili pristupanju, deponovaće se kod generalnog sekretara Saveta.
2. Depozitar:
 - A. prima i čuva originale tekstova ove konvencije;
 - B. priprema overene kopije originala ove konvencije i dostavlja ih stranama ugovornicama i onim članicama Saveta, koje nisu strane ugovornice, kao i generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija;
 - C. prima sve potpise, sa ili bez rezerve ratifikovanja, o ratifikaciji ili pristupanju ovoj konvenciji i čuva sve instrumente, saopštenja i obaveštenja, koji se odnose oву konvenciju;
 - D. proverava da li je potpis ili instrument, notifikacija i obaveštenja, koji se odnose na ovu konvenciju, u propisanoj formi i, po potrebi, o tom pitanju obaveštava zainteresovanu stranu ugovornicu;
 - E. obaveštava strane ugovornice, članice Saveta koje nisu strane ugovornice i generalnog sekretara Ujedinjenih nacija o:
 - potpisivanju, ratifikovanju, pristupanju i prihvatanju priloga i glava u skladu sa članom 8. ove konvencije;
 - novim glavama Opštег priloga i novim specifičnim prilozima ili njihovim glavama, za koje Komitet za upravljanje odluči da preporuči da se unesu u ovu konvenciju;
 - datumu stupanja na snagu ove konvencije, Opštег priloga i svakog specifičnog priloga ili njegove glave u skladu sa odredbama člana 18. ove konvencije;

- obaveštenjima primljenim u skladu sa čl. 8, 10, 11, 12. i 13. ove konvencije;
 - obaveštenjima strana ugovornica o povlačenju prihvatanja priloga/ glava;
 - otkazivanjima u skladu sa članom 17. ove konvencije;
 - svakoj izmeni i dopuni koja je prihvaćena u skladu sa članom 15. ove konvencije i o datumu njenog stupanja na snagu.
3. Ako dođe do nesporazuma između jedne strane ugovornice i depozitara oko obavljanja funkcije depozitara, depozitar ili ta strana ugovornica izneće pitanje pred druge strane ugovornice potpisnice, ili u zavisnosti od okolnosti, pred Komitet za upravljanje ili Savet.

Član 20.

Registrovanje i verodostojnost teksta

U skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, ova konvencija biće registrovana u Sekretarijatu Ujedinjenih nacija na zahtev generalnog sekretara Saveta.

U potvrdu čega su dole potpisani, koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Kjotu, 18. maja 1973. godine, na engleskom jeziku i na francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednakov vrijednost, u jednom originalu, koji se deponuje kod generalnog sekretara Saveta, a koji će overene kopije dostaviti svim subjektima navedenim u stavu 1. člana 8. ove konvencije.

DODATAK II

OPŠTI PRILOG

OPŠTI PRILOG

SADRŽAJ

GLAVA 1.	OPŠTI PRINCIPI
GLAVA 2.	DEFINICIJE
GLAVA 3.	CARINjENJE I DRUGE CARINSKE FORMALNOSTI
GLAVA 4.	DAŽBINE I TAKSE
	A. UTVRĐIVANJE, NAPLATA I PLAĆANJE DAŽBINA I TAKSA
	B. ODLAGANJE PLAĆANJA DAŽBINA I TAKSA
	C. POVRAĆAJ DAŽBINA I TAKSA
GLAVA 5.	OBEZBEĐENje PLAĆANjA
GLAVA 6.	CARINSKA KONTROLA
GLAVA 7.	PRIMENA INFORMACIONE TEHNOLOGIJE.....
GLAVA 8.	ODNOS IZMEĐU CARINSKIH ORGANA I TREĆIH LICA
GLAVA 9.	INFORMACIJE, ODLUKE I MIŠLjENjA KOJE DONOSI CARINA
	A. INFORMACIJE OPŠTEG KARAKTERA
	B. POSEBNE INFORMACIJE
	C. ODLUKE I MIŠLjENjA
GLAVA 10.	ŽALBE PO CARINSKIM PITANjIMA
	A. PRAVO NA IZJAVU ŽALBE
	B. FORMA I OSNOVE ZA IZJAVU ŽALBE
	C. RAZMATRANje ŽALBE

GLAVA 1.

OPŠTI PRINCIPI

1.1. Standard

Definicije pojmove, standardi i standardi sa prelaznim rokom u ovom prilogu odnose se na carinske postupke i praksu, koji su navedeni u ovom prilogu i, ukoliko može da se primeni, na postupke i praksu, koji su navedeni u specifičnim prilozima.

1.2. Standard

Uslovi koji bi trebalo da budu ispunjeni i carinske formalnosti koje bi trebalo da se obave za primenu postupaka i praksi iz ovog priloga i iz specifičnih priloga, propisuju se nacionalnim zakonodavstvom i trebalo bi da budu što jednostavniji.

1.3. Standard

Carina uvodi i održava zvanične konsultantske odnose sa učesnicima u trgovini radi razvijanja saradnje i olakšanja njihovog učešća u uvođenju najefikasnijih načina rada, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim sporazumima.

GLAVA 2.

DEFINICIJE

Pojedini pojmovi, u smislu priloga ove konvencije, imaju sledeća značenja:

- E1./ F23. **"žalba"** je radnja kojom lice na koje se neposredno odnosi odluka ili propust carinskih organa i koje se time smatra oštećenim, traži obeštećenje pred nadležnim organom;
- E2./ F19. **"utvrđivanje dažbina i taksa"** je utvrđivanje iznosa dažbina i taksa koje bi trebalo da se plate;
- E3./ F4. **"kontrola putem revizije"** su mere koje pomažu carinskim organima da se, proverom odgovarajućih knjiga, zapisa, poslovnih sistema i komercijalnih podataka, koji se nalaze kod zainteresovanog lica, uvere u ispravnost i verodostojnost popunjениh deklaracija;
- E4./ F15. **"provera deklaracije za robu"** je radnja koju vrše carinski organi da bi se uverili da li je deklaracija za robu na propisan način popunjena i da li prateća dokumenta odgovaraju propisanim uslovima;
- E5./ F9. **"carinjenje"** je obavljanje carinskih formalnosti koje su neophodne za puštanje robe u sloboden promet, za izvoz robe ili za stavljanje robe u neki drugi carinski postupak;
- E6./ F10. **"carinski organ"** je organ vlade, koji je nadležan za primenu carinskih propisa i za naplatu dažbina i poreza i koji je, takođe, nadležan za primenu drugih zakona i propisa, koji se odnose na uvoz, izvoz, kretanje ili smeštaj robe;
- E7./ F3. **"carinska kontrola"** su mere koje preduzimaju carinski organi da bi se obezbedila usaglašenost sa carinskim propisima;
- E8./ F11. **"carinske dažbine"** su dažbine propisane Carinskom tarifom, koje se primenjuju na robu koja ulazi u carinsko područje ili izlazi iz tog područja;
- E9./ F16. **"carinske formalnosti"** su radnje koje moraju da obave zainteresovana lica i carinski organi u cilju usaglašenosti sa carinskim propisima;
- E10./ F18. **"carinski propisi"** su zakoni i drugi propisi koji se odnose na uvoz, izvoz, kretanje ili smeštaj robe, za čije su sprovođenje i pravilnu primenu neposredno nadležni carinski organi, kao i svi propisi koje donose carinski organi u okviru svojih zakonskih ovlašćenja;
- E11./ F2. **"carinarnica"** je administrativna jedinica carinskih organa, nadležna za obavljanje carinskih formalnosti, kao i prostorije ili drugi prostori, koji su za to odobreni od strane nadležnih organa;
- E12./ F25. **"carinsko područje"** je područje na kome se primenjuju carinski propisi strane ugovornice;

- E13./ F6. **"odluka"** znači radnja kojom carinski organ donosi odluku po pitanju koje se odnosi na carinske propise;
- E14./ F7. **"deklarant"** je lice koje podnosi deklaraciju za robu ili lice u čije ime se deklaracija podnosi;
- E15./ F5. **"dan dospelosti za plaćanje"** je datum kada su dažbine i takse prispeli za naplatu;
- E16./ F12. **"dažbine i takse"** su uvozne dažbine i takse i/ili izvozne dažbine i takse;
- E17./ F27. **"pregled robe"** je fizički pregled robe koji vrši carinski organ u cilju utvrđivanja da li vrsta, poreklo, stanje, količina i vrednost robe odgovaraju podacima naznačenim u deklaraciji za robu;
- E18./ F13. **"izvozne dažbine i takse"** su carinske dažbine i sve druge dažbine, takse i naknade, koje se naplaćuju prilikom izvoza ili u vezi sa izvozom robe, osim naknada koje su ograničene na iznos približnih troškova usluga koje su pružili carinski organi ili naknada koje su carinski organi naplatili u ime drugog nacionalnog organa;
- E19./ F8. **"deklaracija za robu"** je izjava kojom zainteresovana lica, u formi i na način koji su propisali carinski organi, navode carinski postupak koji je potrebno da se sproveđe nad robom i dostavljaju podatke koje carinski organi zahtevaju radi sprovođenja tog postupka;
- E20./ F14. **"uvozne dažbine i takse"** su carinske dažbine i sve druge dažbine, takse ili naknade, koje se naplaćuju prilikom uvoza ili u vezi sa uvozom robe, osim naknada koje su ograničene na iznos približnih troškova usluga koje su pružili carinski organi ili naknada koje su carinski organi naplatili u ime drugog nacionalnog organa;
- E21./ F1. **"uzajamna administrativna pomoć"** su aktivnosti koje obavlja jedna carinska administracija u ime ili u saradnji sa drugom carinskom administracijom u cilju pravilne primene carinskih propisa, sprečavanja, istraživanja ili suzbijanja carinskih prekršaja;
- E22./ F21. **"propust"** je propust carinskih organa da, po pitanju koje im je na propisan način podneto, u razumnom roku preduzmu neku aktivnost ili donešu odluku koja se od njih zahteva na osnovu carinskih propisa;
- E23./ F22. **"lice"** je fizičko i pravno lice, osim ako u tekstu nije na drugi način određeno;
- E24./ F20. **"puštanje robe"** je postupak kojim carinski organ dozvoljava da se roba, koja je u postupku carinjenja, stavi na raspolaganje zainteresovanim licima;
- E25./ F24. **"povraćaj"** je povraćaj naplaćenih dažbina i taksa, u celini ili delimično, kao i poništavanje iznosa dažbina i taksa, u celini ili delimično, koje još nisu naplaćene;
- E26./ F17. **"obezbeđenje plaćanja"** je potvrda da će obaveza prema carinskom organu biti ispunjena na zadovoljavajući način. Obezbeđenje plaćanja

je "opšte" ako se njime garantuje ispunjenje obaveza za nekoliko operacija;

E27./ F26. **"treće lice"** je svako lice, koje za i u ime nekog lica neposredno posluje sa carinskim organima, u vezi sa uvozom, izvozom, kretanjem ili smeštajem robe.

GLAVA 3.

CARINJENJE I DRUGE CARINSKE FORMALNOSTI

Nadležne carinarnice

3.1. Standard

Carinski organi određuju carinarnice, kod kojih će se roba prijavljivati ili cariniti. Prilikom određivanja nadležnosti i lokacije tih carinarnica, radnog vremena, posebno će se uzimati u obzir potrebe trgovine.

3.2. Standard

Na zahtev zainteresovanog lica ili iz razloga koje carinski organ smatra osnovanim, carinski organ može, u zavisnosti od raspoloživih sredstava, da radnje neophodne za sprovođenje carinskog postupka i prakse izvrši van utvrđenog radnog vremena ili sedišta carinarnice. Sve naknade koje carinski organi naplaćuju ograničeće se na iznos približnih troškova pruženih usluga.

3.3. Standard

Kad se carinarnice nalaze na zajedničkom graničnom prelazu, zainteresovane carinske administracije će usaglasiti radno vreme i nadležnost tih carinarnica.

3.4. Standard sa prelaznim rokom

Na zajedničkim graničnim prelazima, zainteresovane carinske administracije će, kada je to moguće, vršiti zajedničku kontrolu.

3.5. Standard sa prelaznim rokom

Ako carinski organi nameravaju da otvore novu carinarnicu na zajedničkom graničnom prelazu ili da reorganizuju već postojeću, oni će uvek kada je to moguće, sarađivati sa carinskim organima susedne zemlje radi otvaranja zajedničke carinarnice, a u cilju olakšanja zajedničkih kontrola.

Deklarant

(a) Lica koja su ovlašćena da rade kao deklaranti

3.6. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom propisuju se uslovi pod kojima lice može da bude deklarant.

3.7. Standard

Svako lice koje ima pravo da raspolaze robom smatra se deklarantom.

(b) Odgovornost deklaranta

3.8. Standard

Deklarant je odgovoran pred carinskim organima za tačnost podataka koji su naznačeni u deklaraciji za robu i za plaćanje dažbina i taksa.

(c) Prava deklaranta

3.9. Standard

Pre podnošenja deklaracije za robu, deklarantu je dozvoljeno, pod uslovima koje su propisali carinski organi, da:

- a) izvrši pregled robe; i
- b) uzme uzorce robe.

3.10. Standard

Carinski organi neće zahtevati da se podnese posebna deklaracija za uzorce koji su uzeti uz odobrenje i pod nadzorom carinskih organa, pod uslovom da su ti uzorci navedeni u deklaraciji za robu za odgovarajuću pošiljku.

Deklaracija za robu

(a) *Obrazac i sadržaj deklaracije za robu*

3.11. Standard

Sadržaj deklaracije propisuju carinski organi. Obrazac deklaracije u pisanoj formi mora da odgovara tipskom obrascu Ujedinjenih nacija.

Ako se carinjenje obavlja elektronskim putem, obrazac deklaracije koja se podnosi elektronskim putem trebalo bi da odgovara međunarodnim standardima za elektronsku razmenu podataka koji su propisani preporukama Saveta za carinsku saradnju za informacione tehnologije.

3.12. Standard

Carinski organi ograničiće broj potrebnih podataka koji se unose u deklaraciju za robu samo na podatke koji su neophodni za utvrđivanje i naplatu carinskih dažbina i taksa, formiranja statistike i primenu carinskih propisa.

3.13. Standard

Kad iz razloga koje carinski organi smatraju opravdanim, deklarant nema sve potrebne podatke za popunjavanje deklaracije za robu, dozvoliće se podnošenje privremene ili nepotpune deklaracije za robu pod uslovom da ona sadrži podatke koje carinski organi smatraju neophodnim i da deklarant prihvati obavezu da je u potpunosti popuni u određenom roku.

3.14. Standard

Ako carinski organi evidentiraju privremenu ili nepotpunu deklaraciju za robu, tarifno svrstavanje robe ne bi trebalo da se razlikuje od onog koje bi se primenjivalo da je u prvoj instanci bila podneta potpuna i ispravna deklaracija za robu.

Puštanje robe će se odobriti, pod uslovom da je podneto odgovarajuće obezbeđenje za naplatu dažbina i taksa.

3.15. Standard

Carinski organi će zahtevati da se podnese originalna deklaracija za robu i minimalan broj potrebnih kopija.

(b) *Dokumenta koja se prilaže uz deklaraciju za robu*

3.16. Standard

Carinski organi će zahtevati da se uz deklaraciju za robu podnesu samo ona dokumenta koja su neophodna za kontrolu postupka i koja će da obezbede da su ispunjeni svi zahtevi koji se odnose na primenu carinskih propisa.

3.17. Standard

Kad neka prateća dokumenta ne mogu da se podnesu zajedno sa deklaracijom za robu, iz razloga koje carinski organi smatraju osnovanim, dozvoliće se njihovo naknadno podnošenje u određenom vremenskom roku.

3.18. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će dozvoliti da se prateća dokumenta podnesu elektronskim putem.

3.19. Standard

Carinski organi neće zahtevati prevod podataka navedenih u pratećim dokumentima, osim kad je to potrebno da bi se deklaracija za robu obradila.

Podnošenje, evidentiranje i provera deklaracije za robu

3.20. Standard

Carinski organi će dozvoliti da se deklaracija za robu podnese u bilo kojoj određenoj carinarnici.

3.21. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će dozvoliti da se deklaracija za robu podnese elektronskim putem.

3.22. Standard

Deklaracija za robu se podnosi u radno vreme koje propisuju carinski organi.

3.23. Standard

Ako je saglasno nacionalnim zakonodavstvom propisani krajnji rok za podnošenje deklaracije za robu, taj rok treba da bude propisan tako da deklarant ima dovoljno vremena da popuni deklaraciju za robu i da pribavi potrebna prateća dokumenta.

3.24. Standard

Na zahtev deklaranta i kada carinski organi smatraju da je to osnovano, carinski organi će produžiti propisani rok za podnošenje deklaracije za robu.

3.25. Standard

U nacionalnom zakonodavstvu mora da bude odredba kojom se propisuje način podnošenja, evidentiranja ili provere deklaracije za robu i pratećih dokumenata, pre prispeća robe.

3.26. Standard

Ako carinski organi nisu u mogućnosti da evidentiraju deklaraciju za robu oni će obavestiti deklaranta o razlozima za to.

3.27. Standard

Carinski organi će dozvoliti deklarantu da unese izmene i dopune u već podnetu deklaraciju za robu, pod uslovom da, u vreme kada su dobili takav zahtev, nije započet postupak provere deklaracije ili pregled robe.

3.28. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će, pod uslovom da su razlozi koje navede deklarant za njih opravdani, dozvoliti da deklarant unese izmene i dopune u deklaraciju za robu i kada je zahtev dobijen posle početka provere deklaracije za robu.

3.29. Standard sa prelaznim rokom

Deklarantu će se dozvoliti da povuče deklaraciju za robu i da podnese zahtev za sprovođenje drugog carinskog postupka, pod uslovom da se zahtev za to podnese carinskim organima pre nego što se roba pusti i da carinski organi smatraju da su razlozi opravdani.

3.30. Standard

Provera deklaracije za robu vršiće se istovremeno ili, što je pre moguće, posle evidentiranja deklaracije za robu.

3.31. Standard

Kod provere deklaracije za robu carinski organi će preduzeti samo one radnje za koje smatraju da su suštinske za obezbeđivanje usaglašenosti sa carinskim propisima.

Posebni postupci za ovlašćena lica

3.32. Standard sa prelaznim rokom

Ovlašćenim licima, koja ispunjavaju kriterijume koje su propisali carinski organi, uključujući i da imaju odgovarajuću evidenciju o usaglašenosti sa zahtevima carinskih organa, kao i odgovarajući sistem upravljanja komercijalnom evidencijom, carinski organi će omogućiti:

- puštanje robe nakon dostavljanja minimuma podataka koji su potrebni za identifikaciju robe i dozvoliče da se naknadno popuni konačna deklaracija za robu;
- carinjenje robe u prostorijama deklaranta ili na nekom drugom mestu, koje odobre carinski organi; i, koliko je moguće, još neke druge posebne postupke, kao što su:
- odobrenje da se, ako robu često uvozi ili izvozi isto lice, podnese jedinstvena deklaracija za robu za sve uvoze ili izvoze u jednom određenom periodu;
- dozvolu ovlašćenim licima da koriste podatke iz svoje komercijalne evidencije, kako bi sama utvrdila iznos svojih obaveza na ime dažbina i taksa i, po potrebi, radi obezbeđenja usaglašenosti sa drugim zahtevima carinskih organa;
- odobrenje da se deklaracija za robu podnese unosom podataka u evidenciju ovlašćenog lica, s tim da se naknadno dostavi dopunska deklaracija za robu.

Pregled robe

(a) Vreme koje je potrebno za pregled robe

3.33 Standard

Ako carinski organi odluče da prijavljena roba mora da se pregleda, pregled će se izvršiti u najkraćem mogućem roku posle evidentiranja deklaracije za robu.

3.34. Standard

Prilikom utvrđivanja redosleda pregleda, prioritet će se dati živim životinjama i lako kvarljivoj robi, kao i drugoj robi za koju carinski organi smatraju da je potreban hitan pregled.

3.35. Standard sa prelaznim rokom

Ako robu moraju da pregledaju drugi nadležni organi, a carinski organi, takođe, planiraju da izvrše njen pregled, carinski organi će obezbediti koordinaciju takvih pregleda i, ukoliko je moguće, omogućiti da se pregledi obave istovremeno.

(b) Prisustvo deklaranta pregledu robe

3.36. Standard

Carinski organi će razmotriti zahtev deklaranta da on ili njegov zastupnik prisustvuje pregledu robe. Takvi zahtevi će se odobravati, osim ako se ne radi o izuzetnim okolnostima.

3.37. Standard

Ako carinski organi smatraju da je to korisno, oni će zahtevati da deklarant ili njegov zastupnik prisustvuju pregledu robe i da pruže neophodnu pomoć radi olakšanja pregleda.

(c) Uzimanje uzorka od strane carinskih organa

3.38. Standard

Uzorci će se uzimati samo u onim slučajevima kada carinski organi smatraju da je to neophodno da bi se utvrdilo tarifno naimenovanje, odnosno vrednost prijavljene robe, ili da bi se obezbedila primena drugih odredaba nacionalnog zakonodavstva. Uzorci će se uzeti u najmanjoj mogućoj količini.

Greške

3.39. Standard

Carinski organi neće primeniti značajne kaznene mere za greške, pod uslovom da se uvere da do takvih grešaka nije došlo zbog zle namere ili velike nemarnosti. Ako oni smatraju da je neophodno da se spreči ponavljanje takvih grešaka, kaznene mere mogu da se primene u onoj meri u kojoj je to dovoljno u tu svrhu.

Puštanje robe

3.40. Standard

Prijavljena roba će se pustiti čim carinski organi izvrše pregled ili odluče da njen pregled nije potreban, pod uslovom:

- da nije otkriven nikakav prekršaj;
- da je dobijena dozvola za uvoz ili za izvoz ili neka druga dokumenta koja su se zahtevala;
- da su dobijene sve saglasnosti za konkretan postupak; i
- da su plaćene sve dažbine i takse ili da su preduzete odgovarajuće mere da bi se obezbedila njihova naplata.

3.41. Standard

Ako su carinski organi uvereni da će deklarant naknadno obaviti sve formalnosti u vezi carinjenja, oni će pustiti robu, pod uslovom da deklarant podnese komercijalni ili zvanični dokument, prihvatljiv za carinske organe, koji sadrži osnovne podatke o toj pošiljci, i da je kada je potrebno, položeno obezbeđenje za plaćanje odgovarajućih dažbina i taksa.

3.42. Standard

Ako carinski organi zahtevaju laboratorijske analize uzoraka, detaljnu tehničku dokumentaciju ili stručno mišljenje, oni će pustiti robu pre nego što se dobiju rezultati tih ispitivanja, pod uslovom da je podneto potrebno obezbeđenje i da ta roba nije predmet zabrana ili ograničenja.

3.43. Standard

Kad se otkrije carinski prekršaj, carinski organi će pustiti robu, pre okončanja upravnog ili sudskog postupka, pod uslovom da roba neće morati da se konfiskuje ili da u daljem postupku neće biti potrebna kao materijalni dokaz, kao i da deklarant uplati dažbine i takse i položi obezbeđenje za plaćanje svih dodatnih dažbina i poreza i kazni koje mogu da se primene.

Ustupanje ili uništavanje robe

3.44. Standard

Ako roba još nije puštena u slobodan promet ili ako je nad njom sproveden neki drugi carinski postupak i pod uslovom da nije otkriven nikakav prekršaj, od zainteresovanog lica se neće zahtevati da plati dažbine i takse ili će imati pravo na povraćaj njihovog iznosa u sledećim slučajevima:

- kad se, na zahtev zainteresovanog lica, ta roba, pod carinskom kontrolom i uz saglasnost carinskih organa, ustupi u korist države ili se uništi, ili se označi komercijalno bezvrednom. Sve troškove koji mogu da nastanu, snosiće zainteresovano lice;

- kad se roba uništi ili nepovratno izgubi u slučaju nesreće ili zbog dejstva više sile, pod uslovom da je do takvog uništenje ili gubitka došlo na način koji je prihvatljiv za carinske organe;
- kad dođe do gubitka robe zbog same vrste robe, pod uslovom da je to utvrđeno na način koji je prihvatljiv za carinske organe.

Kad se otpad i ostaci nastali uništenjem puštaju u slobodan promet ili izvoze, biće predmet dažbina i taksa koje bi se platile za takav otpad ili ostatke prilikom uvoza ili izvoza u takvom stanju.

3.45. Standard sa prelaznim rokom

Ako carinski organi prodaju robu koja nije bila prijavljena u propisanom roku ili koja, iako nije otkriven prekršaj, nije mogla da se pusti, prihod od prodaje, umanjen za iznos dažbina i taksa i drugih naknada, kao i nastalih troškova, prenosi se na lica koja imaju pravo na njih, a u slučajevima kada to nije moguće, stoje im na raspolaganju jedno određeno vreme.

GLAVA 4. **DAŽBINE I TAKSE**

A. UTVRĐIVANJE, NAPLATA I PLAĆANJE DAŽBINA I TAKSA

4.1. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuju uslovi pod kojima nastaje obaveza plaćanja dažbina i taksa.

4.2. Standard

Period u kome se utvrđuju propisane dažbine i porezi, propisuje se nacionalnim zakonodavstvom. Obračun se vrši u najkraćem mogućem roku posle podnošenja deklaracije za robu ili nakon nastajanja obaveze za uplatu dažbina i taksa.

4.3. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom propisuju se faktori koji su osnova za obračun dažbina i taksa i uslovi za njihovo utvrđivanje.

4.4. Standard

Stope dažbina i taksa objavljaju se u zvaničnim izdanjima.

4.5. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje u kom momentu se utvrđuju stope dažbina i taksa.

4.6. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje na koji način mogu da se plate dažbine i takse.

4.7. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje koje lice (lica) je odgovorno za plaćanje dažbina i taksa.

4.8. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se određuje dan dospelosti i mesto gde će se platiti dažbine i takse.

4.9. Standard

Ako je nacionalnim zakonodavstvom propisano da dan dospelosti može da bude posle puštanja robe, taj dan će biti najkasnije u roku od deset dana od dana puštanja robe. Za period, od dana kada je roba puštena do dana dospelosti, neće se obračunavati kamata.

4.10. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje rok u kom carinski organi mogu da preduzmu zakonske mere za naplatu dažbina i taksa koje nisu plaćene do dana dospelosti.

4.11. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se utvrđuju stope kamate koja se naplaćuje na iznos dažbina i taksa koje nisu plaćene do dana dospelosti i uslovi pod kojima ta kamata može da se primeni.

4.12. Standard

Za plaćene dažbine i takse uplatiocu se izdaje potvrda kao dokaz o izvršenom plaćanju, osim ako ne postoji neki drugi dokaz o izvršenom plaćanju.

4.13. Standard sa prelaznim rokom

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje minimalna vrednost, odnosno minimalan iznos dažbina i taksa, ispod kojih se dažbine i porezi ne naplaćuju.

4.14. Standard

Ako carinski organi otkriju da greške u deklaraciji za robu ili prilikom obračuna dažbina i taksa mogu da dovedu ili su dovele do naplate ili obračuna dažbina i taksa u manjem iznosu od propisanog, oni će ispraviti greške i naplatiće iznos koji nije plaćen. Međutim, ako je taj iznos manji od minimalnog iznosa koji je propisan nacionalnim zakonodavstvom, carinski organi neće izvršiti naplatu.

B. ODLOŽENO PLAĆANJE DAŽBINA I TAKSA

4.15. Standard

Kad je nacionalnim zakonodovstvom predviđena mogućnost odloženog plaćanja dažbina i taksa, nacionalnim zakonodavstvom će se propisati i uslovi pod kojima će se ta olakšica odobravati.

4.16. Standard

Kad se odobri odloženo plaćanje, kamate se neće obračunavati koliko god je to moguće.

4.17. Standard

Rok za odloženo plaćanje dažbina i taksa biće najmanje 14 dana.

C. POVRAĆAJ DAŽBINA I TAKSA

4.18. Standard

Odobriće se povraćaj dažbina i taksa u slučajevima kada se utvrdi da je, zbog greške u obračunu, izvršena uplata dažbina i taksa u većem iznosu.

4.19. Standard

Povraćaj će se odobriti za uvezenu ili izvezenu robu ukoliko je utvrđeno da je u vreme uvoza ili izvoza bila pokvarena ili da na neki drugi način nije odgovarala dogovorenoj specifikaciji, i koja je vraćena snabdevaču ili nekom drugom licu koje je on odredio, i to pod sledećim uslovima:

- da roba nije bila predmet obrade, da nije popravljana i da nije upotrebljena u zemlji uvoza, i da je, u razumnom roku, ponovo izvezena;
- da nije bila predmet obrade, da nije popravljana i da nije upotrebljena u zemlji u koju je bila izvezena, i da je, u razumnom roku, ponovo uvezena.

Međutim, činjenica da je roba bila upotrebljena neće biti razlog da se ne izvrši povraćaj, ako je takva upotreba bila neophodna da bi se otkrio kvar ili druge okolnosti zbog kojih je roba ponovo izvezena ili ponovo uvezena.

Kao alternativa ponovnom izvozu ili ponovnom uvozu, roba može, pod carinskom kontrolom i uz saglasnost carinskih organa, da se ustupi u korist države, da se uništi ili da se označi da nema komercijalnu vrednost. Ustupanjem ili uništenjem robe ne mogu nastati nikakvi troškovi na teret države.

4.20. Standard sa prelaznim rokom

Kad carinski organi odobre da se nad robom, koja je prвobitno bila prijavljena za carinski postupak uz plaćanje dažbina i taksa, sproveđe drugi carinski postupak, izvršiće se povraćaj onog dela iznosa plaćenih dažbina i taksa koji prelazi iznos koji se duguje na osnovu novo sprovedenog postupka.

4.21. Standard

Po zahtevima za povraćaj, donosiće se odluke i o donetim odlukama će se odmah, u pismenoj formi, obaveštavati zainteresovana lica, a povraćaj više obračunatih iznosa izvršiće se čim se proveri osnovanost zahteva.

4.22. Standard

Ako carinski organi utvrde da je do obračuna većeg iznosa došlo zbog greške carinskih organa prilikom utvrđivanja dažbina i taksa, povraćaj će se izvršiti po hitnom postupku.

4.23. Standard

U slučaju kada su utvrđeni ograničeni rokovi, po čijem isteku se zahtevi za povraćaj neće prihvataći, ti rokovi bi trebalo da budu dovoljno dugački ako se imaju u vidu različite okolnosti svakog slučaja kada može da se odobri povraćaj.

4.24. Standard

Povraćaj se neće vršiti ako je iznos za povraćaj manji od minimalnog iznosa propisanog nacionalnim zakonodavstvom.

GLAVA 5.

OBEZBEĐENJE

5.1. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se utvrđuju slučajevi kada se zahteva polaganje obezbeđenja, kao i u kom obliku će obezbeđenje da se položi.

5.2. Standard

Carinski organi utvrđuju iznos obezbeđenja.

5.3. Standard

Svakom licu od kog se zahteva da položi obezbeđenje dozvoliće se da izabere na koji način će da položi obezbeđenje, pod uslovom da je prihvatljiv za carinske organe.

5.4. Standard

Carinski organi neće, ako je to propisano nacionalnim zakonodavstvom, zahtevati polaganje obezbeđenja, ukoliko su uvereni da će obaveza prema carinskim organima biti ispunjena.

5.5. Standard

Ako se obezbeđenje zahteva radi ispunjenja obaveza koje proizilaze iz carinskog postupka, carinski organi će prihvatiti opšte obezbeđenje, a posebno od deklaranata koji redovno prijavljuju robu za carinjenje raznim carinarnicama u carinskom području.

5.6. Standard

Kad se zahteva polaganje obezbeđenja, iznos obezbeđenja biće što je moguće niži i, kada je u pitanju plaćanje dažbina i taksa, neće biti viši od iznosa koji bi trebalo da se naplati.

5.7. Standard

Ako je obezbeđenje položeno, ono će se razdužiti čim se carinski organi uvere da su obaveze, zbog kojih se zahtevalo polaganje obezbeđenja, ispunjene.

GLAVA 6.

CARINSKA KONTROLA

6.1. Standard

Sva roba, uključujući i prevozna sredstva, koja ulazi ili napušta carinsko područje, bez obzira da li podleže naplati dažbina i taksa, predmet je carinske kontrole.

6.2. Standard

Carinska kontrola će se sprovoditi u meri koja je dovoljna da se obezbedi usaglašenost sa carinskim propisima.

6.3. Standard

Prilikom sprovođenja carinske kontrole, carinski organi će koristiti sistem upravljanja rizikom.

6.4. Standard

Carinski organi će primeniti sistem analize rizika da bi odredili koja lica i roba, uključujući i prevozna sredstva, bi trebalo da se pregledaju, kao u kojoj meri će se pregled izvršiti.

6.5. Standard

Carinski organi će usvojiti strategiju procene usaglašenosti koja će biti podrška sistemu upravljanja rizikom.

6.6. Standard

Sistem carinske kontrole uključiće i kontrole na osnovu revizije.

6.7. Standard

U cilju poboljšanja carinske kontrole, carinski organi će nastojati da sarađuju sa drugim carinskim administracijama i da zaključuju sporazume o uzjamnoj administrativnoj pomoći.

6.8. Standard

Carinski organi će nastojati da sarađuju sa učesnicima u trgovini i da zaključuju memorandume o razumevanju, a u cilju poboljšanja carinske kontrole.

6.9. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će, što je moguće više, koristiti informacionu tehnologiju i elektronsku razmenu podataka u trgovini, a radi poboljšanja carinske kontrole.

6.10. Standard

Carinski organi će vršiti procenu komercijalnih sistema učesnika u trgovini, u slučajevima kada oni utiču na carinske operacije, radi obezbeđivanja usaglašenosti sa zahtevima carinskih organa.

GLAVA 7.

PRIMENA INFORMACIONE TEHNOLOGIJE

7.1. Standard

Carinski organi će primeniti informacionu tehnologiju, kao podršku carinskim operacijama, u slučajevima kada je to ekonomski opravdano i efikasno za carinske organe i učesnike u trgovini. Crinski organi će propisati uslove za njenu primenu.

7.2. Standard

Kod uvođenja kompjuterskih sistema carinski organi će primenjivati odgovarajuće međunarodno prihvaćene standarde.

7.3. Standard

Informaciona tehnologija će se uvesti uz što više konsultacija sa neposredno zainteresovanim stranama.

7.4. Standard

Novo ili revidirano nacionalno zakonodavstvo će da predviđa:

- metod elektronske razmene podataka u trgovini, kao alternativu za dokumenata na papiru;
- metod primene elektronske razmene podataka, kao i dokumentacije na papiru, za potvrđivanje autentičnosti;
- pravo carinskih organa da zadrže informaciju radi korišćenja u sopstvene svrhe i, po potrebi, da razmene tu informaciju sa drugim carinskim administracijama i sa svim drugim zakonom odobrenim stranama, primenom metoda elektronske razmene podataka u trgovini.

GLAVA 8.

ODNOS IZMEĐU CARINSKIH ORGANA I TREĆIH LICA

8.1. Standard

Zainteresovana lica će moći da izaberu da li će sa carinskim organima poslovati neposredno ili će imenovati neko treće lice koje će raditi u njihovo ime.

8.2. Standard

Uslovi pod kojima neko lice može raditi za i u ime nekog drugog lica u poslovanju sa carinskim organima, kao i koja je odgovornost trećih lica pred carinskim organima za plaćanje dažbina i taksa i za sve nepravilnosti, utvrđiće se nacionalnim zakonodavstvom.

8.3. Standard

Kad zainteresovano lice odluči da samostalno posluje sa carinskim organima, u tom slučaju carinske aktivnosti neće se smatrati manje povoljnijim, niti će se postavljati stroži zahtevi, nego u slučaju carinskih aktivnosti koje za to lice obavlja treća strana.

8.4. Standard

Lice koje je određeno kao treća strana imaće, u poslovanju sa carinskim organima, ista prava kao i lice koje ga je imenovalo.

8.5. Standard

Carinski organi će obezbediti da treće strane učestvuju u formalnim konsultacijama koje carinski organi obavljaju sa učesnicima u trgovini.

8.6. Standard

Carinski organi će utvrditi okolnosti pod kojima nisu spremni da posluju sa trećom stranom.

8.7. Standard

Carinski organi će u pisanoj formi obavestiti treću stranu o svojoj odluci da joj se ne dozvoli učešće u carinskim poslovnim aktivnostima.

GLAVA 9.

INFORMACIJE, ODLUKE I MIŠLJENJA KOJE DONOSI CARINA

A. INFORMACIJE OPŠTEG KARAKTERA

9.1. Standard

Carinski organi treba da obezbede da sve odgovarajuće informacije opšteg karaktera u vezi sa carinskim propisima budu lako dostupne svakom zainteresovanom licu.

9.2. Standard

Kad zbog izmena carinskih propisa, administrativnih aranžmana ili zahteva treba izvršiti izmenu i dopunu već objavljene informacije, carinski organi treba da objave revidiranu informaciju pre stupanja na snagu tih izmena, kako bi zainteresovanim licima omogućili da ih imaju u vidu, osim ako takvo obaveštavanje nije dozvoljeno.

9.3. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će primeniti informacionu tehnologiju radi olakšavanja pristupa informacijama.

B. POSEBNE INFORMACIJE

9.4. Standard

Na zahtev zainteresovanog lica, carinski organi će u najkraćem roku pružiti što tačnije informacije o posebnim pitanjima koja pokrene zainteresovano lice u vezi sa carinskim propisima.

9.5. Standard

Carinski organi će pružati ne samo informacije koje su posebno zatražene, već i sve druge informacije sa kojima bi, po njihovom mišljenju, trebalo da bude upoznato zanteresovano lice.

9.6. Standard

Kad carinski organi pružaju informacije, moraju da vode računa da pri tom ne otkriju podatke privatnog ili poverljivog karaktera, koji se odnose na carinske organe ili treća lica, osim u slučajevima kada se to zahteva ili je odobreno saglasno nacionalnom zakonodavstvu.

9.7. Standard

Kada carinski organi ne mogu da pruže informaciju besplatno, plaćanje treba ograničiti na približne troškove pruženih usluga.

C. ODLUKE I MIŠLJENJA

9.8. Standard

Na pismeni zahtev zainteresovanog lica, carinski organi će ga obavestiti u pismenom obliku o svojoj odluci, u roku koji je propisan nacionalnim zakonodavstvom. U slučaju da se odlukom odbija zahtev zainteresovanog lica, u njoj se navode razlozi za to i razjašnjava pravo na izjavu žalbe.

9.9. Standard

Na zahtev zainteresovanog lica, carinski organi donose obavezujuće mišljenje pod uslovom da carinski organi imaju sve neophodne informacije.

GLAVA 10.

ŽALBE PO CARINSKIM PITANJIMA

A. PRAVO NA IZJAVU ŽALBE

10.1. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom propisuje se pravo na izjavu žalbe po carinskim pitanjima.

10.2. Standard

Svako lice na koje se neposredno odnosi odluka ili propust carinskih organa ima pravo na izjavu žalbe.

10.3. Standard

Licu, na koje se neposredno odnosi odluka ili propust carinskih organa, na njegov zahtev koji je upućen carinskim organima, i u roku koji je propisan nacionalnim zakonodavstvom, navešće se razlozi za takvu odluku ili propust. Zbog ovoga može, ali ne mora da se podnese žalba.

10.4. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje pravo na podnošenje prvostepene žalbe carinskim organima.

10.5. Standard

Kada carinski organi odbiju žalbu, podnositelj žalbe ima pravo da dalje izjavi žalbu nekom organu koji je nezavisan od carinske administracije.

10.6. Standard

U završnoj instanci, podnositelj žalbe ima pravo žalbe sudskom organu.

B. FORMA I OSNOVE ZA IZJAVU ŽALBE

10.7. Standard

Žalba se podnosi u pisanoj formi i sadrži osnove za podnošenje.

10.8. Standard

Kada se propisuje rok za podnošenje žalbe na odluku carinskih organa, taj rok treba da bude određen tako da podnositelj žalbe ima dovoljno vremena da prouči osporenu odluku i pripremi žalbu.

10.9. Standard

Kada se žalba podnosi carinskim organima, oni neće zahtevati da se svaki dokaz u prilogu žalbe podnese zajedno sa žalbom, već će u odgovarajućim situacijama dozvoliti razuman rok za podnošenje tog dokaza.

C. RAZMATRANJE ŽALBE

10.10. Standard

Carinski organi će doneti odluku o žalbi i, u najkraćem roku, o tome dostaviti pisano obaveštenje podnosiocu žalbe.

10.11. Standard

Kada carinski organi odbiju žalbu, oni će u pisanoj formi obavestiti podnosioca žalbe o razlozima za donošenje takve odluke i o njegovom pravu da se dalje žali upravnom ili nezavisnom organu, kao i o roku za podnošenje takve žalbe.

10.12. Standard

Ako je žalba prihvaćena, carinski organi u najkraćem roku postupaju po svojoj odluci ili po rešenju nezavisnog ili sudskog organa, izuzev u slučaju kada carinski organi ulože žalbu na takvo rešenje.“.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.